

01 **ΠΟΛΙΤΙΚΗ****Τα μεθεόρτια**

■ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

**Ο**ι πρώτες μέρες του Τραμπ στον Λευκό Οίκο δεν είναι μόνο μέρες θριάμβου αλλά και σύγχυσης, οξυμένων συγκρούσεων οπισθοφυλακής από τους απερχόμενους και αυτών που αναλαμβάνουν την Εξουσία. Χώρα η διαμάχη στα «έσω» του Λευκού Οίκου όπου παραμερίζεται (;) ο Έλον Μάσκ. Είναι ενδείξεις διχασμού που δεν περιορίζεται στις κορυφές, στις πολιτικές και οικονομικές ελίτ, αλλά έχει βάθος στην κοινωνία. Τέτοιες συγκρούσεις δεν επιλύονται στο άψε-σβήσε αλλά τραβάνε σε μάκρος και έχουν, ενίοτε, επώδυνη κατάληξη.

Η Ειρήνη στην Ουκρανία ισοδυναμεί με αποτυχία της στρατηγικής των ΗΠΑ και συνολικά της Δύσης, να υποβιβάσουν τη Ρωσία σε περιφερειακή (και όχι παγκόσμια) Δύναμη. Αντίστροφα, η επικράτηση Ρωσίας και Κίνας στο Ουκρανικό διαγράφεται με ευνοϊκότερους όρους.

**Το τέλος του καπιταλισμού;**

Ο Μαρξ υποστήριζε ότι ένα πολιτικό-κοινωνικό καθεστώς ανατρέπεται όταν έχει εξαντλήσει τις δυνατότητές του να αναπαραχθεί. Π.χ. Η Γαλλική Επανάσταση είναι εμβληματική επειδή από τον Φεουδαρχισμό περάσαμε στον Καπιταλισμό. Τι θα συμβεί αν, με αφορμή το Ουκρανικό, οι ΗΠΑ / Δύση χάσουν τη σημερινή τους υπεροχή; Με δεδομένο ότι η εισαγωγή της νέας Τεχνολογίας (Τεχνητή Νοημοσύνη, κατασκευή



τεχνητά Ανθρώπων - θυμόμαστε τη «ντόλυ», το κλωνοποιημένο πρόβατο, όπου επικρατεί τάφου σιγή) ανοίγει άγνωστη, όσο και επικίνδυνη Νέα Εποχή με τους νικητές στις σημερινές αναμετρήσεις ίσως να αποκτούν προβάδισμα. Πολλοί, λένε σχετικώς, ότι ο καπιταλισμός δεν θα σβήσει αλλά θα αλλάξει τόσο ριζικά ώστε το επαναστατικό πέρασμα από τη χειροτεχνία στις μηχανές περι το

1880 να είναι φαιδρή εικόνα ενός δυστοπικού μέλλοντος.

**Η Ε.Ε. προτεκτοράτο των ΗΠΑ**

Η σύγκρουση που προβάλλουν τα ΜΜΕ μεταξύ (σχηματικά) Τραμπ-Πούτιν, είναι παροδικής εμβέλειας. Ο ίδιος ο Πούτιν δήλωσε ότι είναι έτοιμος για συνομιλίες και ότι το Ουκρανικό είναι θέμα Εθνικής Ασφάλειας για τη Ρωσία και όχι ζήτημα τιμών του

πετρελαίου.

Στην άλλη άκρη ο γ.γ. του ΝΑΤΟ Ρούτε καλεί τη Δύση σε επιστροφή του στυλ «να καούμε όλοι για να νικήσουμε». Παλιά, αρχές του '50, στον πόλεμο της Κορέας, το λέγανε με αθέλητη αίσθηση του κωμικού: «να πνίξουμε τους κίτρινους (Κινέζους) στο αίμα για να μάθουν τι θα πει ελευθερία». Η Ε.Ε. είναι προτεκτοράτο των ΗΠΑ έλεγε ο Μπρζεζίνσκι. Όντως

Αγγλία-Γαλλία γελοιοποιήθηκαν από τις ΗΠΑ (δευτερευόντως και από την ΕΣΣΔ) το 1956 όταν επιχείρησαν να ρίξουν τον Νάσερ. Έκτοτε έχασε και ο Ντε Γκώλ στον αγώνα Ανεξαρτησίας της Γαλλίας έναντι των ΗΠΑ. Η Ενωμένη Ευρώπη είναι πλέον μια καλή και χρήσιμη «Καμαριέρα» (Τζένιφερ Λόπεζ) των Αμερικανών. Τελεία.

**Τα φύλα είναι μόνο δυο**

Αν κάτι στραβώσει και οι ελπίδες στον Τραμπ διαψευστούν, η παρουσία του Κέννεντι του νεότερου ίσως αποκτήσει απροσδόκητη αίγλη... Έγκυρη γαλλική Επιθεώρηση σημειώνει την επιφυλακτική στάση απέναντί του και του Τραμπ (που τον επέλεξε για ψηφοθηρικούς λόγους) και των Δημοκρατικών θεωρώντας ότι τον βλέπουν ως πιθανό αντίπαλο, μελλοντικά. Υ.Γ.: Ο Τραμπ έχει το δικό του «στυλ» αλλά γνωρίζει άριστα ότι η λύση στο Ουκρανικό δεν εξαρτάται μόνο από τον Πούτιν αλλά κυρίως από τον ίδιο - ο Ζελένσκι είναι απλώς δούλος. Είναι κλασική στάση να ρίχνεις το λάθος στον αντίπαλο, μόνο που αυτό απλώς επιστρέφει στην αδιέξοδη κατάσταση επί Μπάιντεν. Τουλάχιστον ο Τραμπ έμεινε στην κοινή ΑΛΗΘΕΙΑ ότι τα φύλα των ανθρώπων (και όλων των ειδών) είναι δυο και μόνο δυο, με την ευχέρεια των ανθρώπων να κάνουν δικές τους σεξουαλικές επιλογές από τα αρχαία χρόνια χωρίς να διανοούνται ότι αυτό αλλάζει τη Φύση.

**Με όχημα  
την ποίηση**Ανθολόγος: **Λουκάς Αξελός****ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΚΑΝΑΣ  
(1944-2024)****Μ'αγαπάς δεν αγαπάς**

Που θες να βρω  
μέσα στον κάμπο  
ποια μαργαρίτα διάλεξε  
για να ντυθεί το μυστικό σου.

**Από χάδι σε χάδι**

Από χάδι σε χάδι  
έγινε βότσαλο.  
Καμιά παλάμη δεν τη θυμάται.

**Έτσι ήταν η Ελλάδα  
πάντοτε**

Έτσι ήταν η Ελλάδα πάντοτε  
ένας δίσκος με αντίδωρα.

Κανένας δεν τη χόρτασε.

**Καλό φεγγάρι**

.....  
Ξαφνιάζεσαι μια μέρα,

κοιτάξεις μες τα μάτια μιας γυναίκας,  
όποις γυναίκας,  
λες σιγανά παλιούς σκοπούς,  
«θα φύγω το χειμώνα γέρνοντας λίγο αριστερά  
από το βάρος της αγάπης σου»,  
θυμάσαι πόσο σου 'λειψε η δίδυμη καρδιά της,  
χαράξεις στίχους, λες σιγανά παλιούς σκοπούς,  
«Λιγνό μου κυπαρίσσι, σ'ονειρευόμουν  
τρεις νύχτες»,  
κάποτε να τα σιχαθείς ετούτα,  
να μην βουλιάξεις τη ζωή σου  
μέσα σε τόσες λεπτομέρειες.

**Οι μέρες και οι νύχτες μου**

Οι μέρες κι οι νύχτες μου  
κι όλος ο χρόνος που πέρασε.

Αφημένος εδώ  
ένα τίποτε ή ένα σημάδι  
κάτω απ το γλόμπο του ήλιου.  
Καίει το σκοτάδι αθόρυβα  
καταναλώνει τα δέντρα και τη φυλή μου.

Όλα τούτα  
προστίθενται κάπου ή αφαιρούνται;

**Περί ποιήσεως**

Κι εσύ που ξέρεις από ποίηση  
κι εγώ που δεν διαβάζω  
κινδυνεύουμε.  
Εσύ να χάσεις τα ποιήματα  
κι εγώ τις αφορμές τους.